

Vi Adoptiv *familjer*

FFIA:s
3000:e
barn

Mångfald - bra eller dåligt?

För att det ska finnas flera bra alternativ för dem som vill adoptera barn så finns det i Sverige ett så kallat balanskrav. Det går ut på att myndigheten, MIA, ska se till att inte en organisation blir alltför dominant. Men nu har regeringen i sitt förslag till statsbudget för 2008 skrivit in att man avser att se över tillämpningen av balanskravet. Sätt dig gärna in i frågan och hjälp till att påverka så att mångfalden bevaras och utvecklas, skriver FFIA:s ordförande.

När detta skrivs så har just insamlingen för Världens Barn avslutats. TV4 har under två kvällar och med hjälp av bössinsamling fått svenska folket att öppna plånböckerna rejält. Resultatet, enligt massmedia, är fantastiska 82 miljoner kronor, eller ungefär nio kronor per svensk. Ett flertal etablerade hjälporganisationer kan därmed ta del av dessa pengar och göra stora insatser för barnen i världen.

Vi i FFIA gör också insatser för barnen i världen. I första hand arbetar vi i de länder där våra barn kommer från. Förutom adoptionsförmedling så hjälper vi till så gott vi kan för att barn skall få det så bra som möjligt i sina hemländer genom att bedriva olika projekt.

Vi har inte en budget i närheten av TV-insamlingen men vi gör ändå bra saker med små medel. Ett aktuellt exempel som kan nämnas är Healthy Feet-projektet i Kina. Adoptionsmyndigheten CCAA har delegerats uppgiften att bedriva ett projekt som kallas Tomorrow Plan vilket syftar till att ge handikappade barn på institutioner bättre förutsättningar så att de kan leva ett så normalt liv som möjligt och lämna institutionsvärlden. Som en del av det kommer FFIA in med Healthy Feet.

Vi driver utbildning av kinesisk sjukvårdspersonal för att de på ett effektivt sätt skall kunna behandla missbildade fötter. Vi gör det med hjälp av Dr Lars Renberg på Astrid Lindgrens Barnsjukhus i Stockholm. Stöd gärna detta projekt om du vill hjälpa barn i Kina till ett bra liv. Utan behandling får dess barn mycket illa och i Kina är man mycket tacksam för den utbildning som vi hjälper till att ge inom detta område.

NÄR DET GÄLLER BENSINFÖRSÄLJNING, elkraft, sjukvård, pensionsfonder eller vilken som helst sektor i samhällslivet så anser de flesta svenskar att det är bra att ha flera aktörer att välja mellan.

För att det skall finnas flera bra alternativ för dem som vill adoptera barn så finns det i Sverige ett så kallat balanskrav. Det går ut på att myndigheten, MIA, skall se till att inte en organisation blir alltför dominant. Det skall helt enkelt vara balans mellan organisationerna.

Detta är lagstiftat och har rekommenderats i flera utredningar (1994:137, 2003:49). Det är också helt logiskt. Vem vill inte ha alternativ?

Naturligtvis är inte alla aktörer lika intresserade av att det finns starka alternativ. Lobbyverksamheten mot balanskravet som pågått ett bra tag nu har gett resultat. Regeringen har i sitt förslag till statsbudget för 2008 skrivit in att man ”avser också att se över tillämpningen av bestämmelsen rörande det så kallade balanskravet och vilka konsekvenser bestämmelsen medför för de svenska adoptionsorganisationerna”.

Sett endast ur ett lobbyingsperspektiv har de som talat emot en framtida balans nu delvis lyckats. Regeringen har knappast kommit fram till behovet av översyn på egen hand. Förhoppningsvis kommer dock regeringens utredare fram till samma sak som alla utredare hittills kommit fram till; nämligen att balanskravet är logiskt.

Med tanke på hur tandlöst det hittills har fungerat så finns det ett behov av att stärka balanskravet så att det ger önskvärd effekt, vilket ännu inte inte skett.

De mindre adoptionsorganisationerna behövs och de behöver livskraft! Sätt dig gärna in i frågan och hjälp till att påverka.

Det är viktigt för FFIA och blivande adoptivföräldrar att de mindre organisationerna ges tillfredsställande förutsättningar för att bedriva bra adoptionsförmedling i framtiden så att mångfalden bevaras och utvecklas.

LARS-ERIK EK
ORDFÖRANDE FFIA

Ledarsidan.....	2
Förmedlingsnytt.....	3
Jubileumsbarnet.....	4
FFIA:s verksamhetschef har ordet....	7
Sandra återvände till Bombay.....	8
Smycken för bistånd.....	10
Notiser.....	11
Romans i Bollywoodanda.....	12
Familjeträffar.....	13-14
Medlemsnytt.....	15
Familjesidan.....	16

... Jag kommer att sakna känslan när små barn rusar emot mig och vill kramas, eller bara känslan när någon vill hålla min hand eller sitta i min famn ...

Läs på sidan 8 om Sandra Öhman som jobbade sju veckor på sitt gamla barnhem i Indien.

Vi Adoptivfamiljer

Tidning för Familjeföreningen för internationell adoption

Ansvarig utgivare: Lars-Erik Ek

Redaktion:

Ing-Marie Söderberg, Råby 35,
755 94 Uppsala, tel 018-31 74 04
tillraby@telia.com

Kerstin Krebs, Svarvargatan 1:3,
111 49 Stockholm, tel 08-653 21 33
kerstin.krebs@telia.com

Catherine Paterson, Örngatan 4,
431 68 Mölndal, tel 031-16 77 17
catherine@logiken.se

Material till: Ing-Marie Söderberg,
adress se ovan

Omslagsbilden: FFIA:s 3 000:e barn
Elsa Yong Feng Meng. Foto Magdalena
Lindén.

Köerna ökar i våra adoptionländer

Fler sökande än någonsin, men färre genomförda adoptioner och längre handläggningstider i adoptionsvärlden ... Det har för FFIA:s del inneburit att man dels omorganiserat och dels minskat verksamheten med några medarbetare.

I skrivande stund har hösten verkligen tagit ett krafttag om Göteborg. I Majorna där vi har vårt kontor blåser det friskt från älven, men löven biter sig envist fast vid träden trots regn och rusk. Riktigt ruggigt är det ute och man längtar till sommar, sol och bad.

Det känns långt borta just nu men tiden går dock alltid fortare än vad man tror snart är det jul och sedan börjar ett alldeles nytt blankt år. Känns härligt att tänka så ... det går ju framåt i alla fall trots att det går sakta! Ett år som kan bära med sig förändringar för många av er som nu väntar ... och väntar.

GLÄDJANDE ÄR ATT under juni månad kom FFIA:s 3000:e barn till Sverige, ett liten flicka från Kina. Vårt 2000:e barn kom 2001 från Rumänien och det 1000:e barnet kom från Indien i början av 90-talet, om jag är rätt underrättad.

Dessa "årsbarn" speglar väl den förändring av adoptionsländer som skett genom åren. Ni kan läsa mer om det 3000:e barnet på sid 4 i den här tidningen.

Som vi tidigare har skrivit om, och som även nämns av FFIA:s verksamhetschef på sid 7, ökar handläggningstiderna i samtliga länder, och det är köer på många länder i alla adoptionsorganisationer. Detta innebär att man som blivande adoptivföräldrar får börja tänka lite annorlunda, och helst så snart som möjligt, så att drömmen om ett barn kan förverkligas och framför allt ett efterlängtat syskon.

Det ställs också nya frågor till oss och på webben. Vi vill därför informera mer allmänt om vad som gäller.

Vi har sett att det förekommer livliga diskussioner på nätet om kösituationen och om det nuvarande systemet är rätt-

vist eller ej. Med anledning av det ska vi lite mer detaljerat redogöra för hur kösystemet fungerar. Det går bra att vara anmäld som medlem och sökande i flera organisationer. När hemutredningen är klar kan ni sända den till flera organisationer, och få varje organisations bedömning av vilka utlandskontakter den har, dit ni kan sända en ansökan.

Det finns inget hinder för att stå i kö på flera länder hos olika organisationer. Det är först när en organisation erbjuder er att sammanställa och sända ansökan till en kontakt i utlandet som ni måste välja organisation.

Man kan alltså bara ha **en ansökan i utlandet** genom en organisation. Däremot kan man fortsätta att vara medlem och sökande i en annan organisation under handläggningstiden av ansökan i utlandet, och på så sätt skaffa sig en "kölapp" för en eventuell andra adoption hos en annan organisation i framtiden.

OM NI VÄLJER ATT STÄLLA er i kö för en kontakt i utlandet, samtidigt som ni passar in på en kontakt där det inte är väntetid hos oss, kan ni när som helst välja att hoppa av "kön" och istället påbörja en ansökan till exempel till Kina. Det kan ju vara så att kösituationen snabbt förändras och ni vill ompröva ert val.

Men när ni har tackat ja till att påbörja sammanställningen av en utlandsansökan kan ni inte utan kostnad avbryta denna, och istället välja ett annat land senare. Detta regleras i den "Överenskommelse om adoptionsförmedling" som ni skriver under i samband med att ni börjar sammanställa er ansökan till en utlandskontakt.

FORTSÄTTNING PÅ SIDAN 6

Vårt 3000:e barn: Elsa Meng Meng

Det var på nätet familjen Lindén-Eiriksson hittade sin lilla Meng Meng, ja det vill säga på FFIA:s sida för speciella barn. Och de visste genast att hon var deras!

Familjen Magdalena Lindén och Magnus Eiriksson samt Erik 15 år och Elvira 10 år var säkra: Det var deras dotter och lillasyster de såg där på bilden på FFIA:s hemsida.

– Vi kände ganska tidigt att vi ville adoptera ett så kallat special needs-barn (SN), berättar Magdalena, och därför blev väntetiden inte så lång som den annars kunde ha varit. Vi tittade regelbundet på listan och där fann vi Elsa, eller Yong Feng Meng som hennes namn var då.

Det sista namnet är det personliga, så därför var hennes smeknamn Meng Meng, som uttalades ”Mong Mong”.

– Så gör man ofta i Kina, tar det sista personliga namnet och ”dubblar” det.

ERIK OCH ELVIRA ÄR FAMILJENS biologiska barn. Efter att ha tagit hand om ett antal fosterbarn, som det alltid var lika svårt att skiljas ifrån, kände familjen att de nu ville ha ett eget, tredje barn.

Lilla Yong Feng Meng hade ett medfött hjärtfel fick familjen veta, men det var svårt att förstå hur allvarligt det var.

– Tyvärr är rapporterna från Kina ofta mycket knapphändiga, säger Magdalena. Vi fick gå på uppgifterna om hur hon ökat i vikt till exempel, och då såg det ut som om hon vuxit bra. Vi rådgjorde med svenska läkare om prognosen, och kunde dra slutsatsen att hjärtfelet troligtvis inte var alltför allvarligt, i så fall skulle hon inte ha vuxit så bra.

Den svenska läkaren informerade oss om att det var ett vanligt hjärtfel, som antingen skulle växa bort eller lätt kunna opereras.

– Efter det kände vi oss inte oroliga, vi har ju expertis på nära håll i Lund också.

Hela familjen var och hämtade Elsa ett par veckor innan hon skulle fylla ett år.

Familjen åkte tillsammans med en grupp till Peking, där de bara stannade en dag men ändå hann med en utflykt till kinesiska muren. Sedan skiljdes de från de andra för att åka och hämta Elsa i Nanchang i Jiangxi-provinsen.

– Så är det ofta när man hämtar SN-barn, man får åka ensam.

Familjen fick aldrig besöka barnhemmet, Elsa kom till hotellet i Nanchang i stället. Men det spelade egentligen ingen roll, det visade sig att Elsa hade bott i fosterhem hela tiden och barnhemmet låg dessutom fyra timmars resa bort.

– Tyvärr fick vi inte träffa fosterfamil-

jen. Vi fick höra av guiden att man inte får det enligt kinesisk lag, eller i alla fall enligt de bestämmelser som råder i provinsen.

– Visst hade vi gärna velat träffa fosterfamiljen, men det är i alla fall skönt att veta att Elsa förmodligen haft det bra. Hon var mycket välskött och välmående, säger Magdalena.

HON BERÄTTAR ATT ELSA inte har haft problem med anknytningen, troligtvis för att hon bott i fosterfamilj och tidigt lärt sig att knyta an till vuxna.

– Hon var bara ledsen och orolig i en timme ungefär – sedan klistrade hon sig på mig och jag kunde i princip inte sätta

Är du min mamma? Meng Meng är lite avvaktande – till att börja med. Men det varade inte länge.

Familjer sökes för forskningsprojekt

Gunnel Osterman söker under det närmaste året 20 blivande adoptivföräldrar för ett forskningsprojekt om Marte meo-metododen.

Avsikten är att i ett forskningsprojekt följa familjerna under det första halvåret för att öka kunskaperna om föräldraskap och samspel i nyblivna adoptivfamiljer, och om Marte meo-metoden här kan användas för att stödja samspelet i familjen.

– Marte meo är en videofilmsmetod som syftar till att stärka föräldrarna i sin nya roll, och utgår från tanken att barn utvecklas i samspel med stödjande vuxna, säger Gunnel Osterman.

Familjer bosatta i Göteborgsområdet och som adopterar sitt första barn som ska vara mellan ett och tre år gammalt, kommer att få ett brev via FFIA några veckor efter barnbeskedet. Blivande föräldrar som adopterar via andra organisationer än FFIA är också välkom-

na att höra av sig för mer information. Vad innebär det för en familj att delta i studien?

– Föräldrarna intervjuas vid två tillfällen; innan avresan för att hämta barnet och i slutet av deltagandet i studien, samt fyller i ett frågeformulär efter hemkomsten med barnet och i slutet av deltagandet i studien, berättar Gunnel Osterman.

Familjen filmas enligt Marte meo-metoden, under några minuters tid vid minst tre tillfällen, förslagsvis i hemmet.

Föräldrarna tar del av och diskuterar filmsekvenser tillsammans med en Marte meo-behandlare inom en vecka efter varje enskild filmning.

Utöver detta kommer två videoinspelningar att göras på Gunnels arbetsplats under cirka 20 minuters tid för att få en bild av hur familjemedlemmarna samselar med varandra.

Filmning och återgivning kommer att utföras tillsammans med personer med goda kunskaper om barns utveckling och familjesamspel.

– Intervjuerna görs tillsammans med mig i överenskommelse med föräldrarnas önskemål när det gäller till exempel plats och tidpunkt, säger Gunnel Osterman.

Deltagandet är naturligtvis frivilligt. Videofilmerna, intervjuerna och enkäterna kommer att behandlas så att inte obehöriga kan ta del av dem. Vid redovisningen av projektet är alla deltagande personer avidentifierade och kommer följaktligen inte att omnämnas med namn eller annat som kan identifiera personen.

Det är givetvis tillåtet att när som helst avbryta studien utan att behöva ange något som helst skäl därtill.

Vill du veta mer så kontakta gärna Gunnel Osterman, tel 0705-55 11 53, eller Anders Möller, tel 031-69 39 68.

gunnel.osterman@telia.com

anders@nhv.se

Forskningshuvudman är Nordiska högskolan för folkhälsovetenskap, Göteborg.

ned henne på en vecka! Men senare i Peking började hon acceptera pappa också, och syskonen.

I Jiangxi-provinsen gjorde familjen bara en utflykt. Mer hade de nog inte orkat. Det var otroligt varmt, och allt blev ganska intensivt efter att de fått Elsa.

Tillbaka i Peking igen, efter ungefär en veckas vistelse i provinsen, gjorde familjen några utflykter som guiden ordnat tillsammans med gruppen, som nu också återvänt till Peking. De åkte också hem tillsammans med dem.

Erik och Elvira är positiva och tycker att resan var en rolig upplevelse

– Vi är inte speciellt resvana, så detta var verkligen ett exotiskt land för oss. Samtidigt så var det ju väldigt intensivt på ett helt annat sätt än en turistresa. Med vår lilla nyfädda familjemedlem, myndighetsbesök och värmen. Det kändes väldigt skönt att få komma hem igen.

NÄR FAMILJEN KOM HEM kollades Elsa upp noga. Och det har konstaterats att hon inte behöver opereras. Hon har ett litet hål mellan kamrarna, men det är så litet att det inte kommer att påverka hennes

Storasyskon är bra att ha. Erik läser och Elvira och Elsa hör på.

liv även om det inte skulle växa bort. Det kommer att kollas en gång om året till att börja med.

– Elsa har anpassat sig otroligt bra, säger Magdalena. Det har inte varit några svårigheter alls. Man hade läst mycket och förberett sig på olika svårigheter som kan uppkomma, men ingenting har hänt.

Elsa lärde sig gå när familjen hade varit hemma i ungefär en månad, och nu är det

full fart som gäller, enligt mamma Magdalena. Hon springer och klättrar och är otroligt aktiv. Säger redan många ord och förstår mycket mer. Sover bra, äter bra, har en stark egen vilja och slänger sig ner på golvet och skriker när hon inte får sin vilja igenom.

Som en fullkomligt normal, snart ett och ett halvt-åring, med andra ord.

ING-MARIE SÖDERBERG

Köerna ökar ...

FORTS FRÅN SIDAN 3

KINA. Det är ingen kö för att sända ansökan till Kina. Handläggningstiden är för närvarande två år, och förväntas fortsätta att öka. Vi ser att de nya kraven som Kina införde från 1 maj 2007 tyvärr medför att många familjer inte längre uppfyller kraven. Det gäller framför allt kraven på två års äktenskap, alternativt fem år om någon av makarna varit gifta tidigare.

De nya kraven kommer att medföra att den kinesiska adoptionsmyndigheten nu får färre ansökningar än tidigare, vilket i förlängningen kommer att leda till att gapet mellan antalet ansökningar och antalet barn tillgängliga för adoption blir mindre. Med andra ord kommer handläggningstiden så småningom att bli kortare, men det är alldeles för tidigt att säga när den förändringen kan komma att inträffa. Troligtvis sker ingen förändring under nästa år, utan vi tror att handläggningstiden kommer att fortsätta att öka.

Under året som gått har det kommit 45 barn från Kina. Barnen har kommit från Qidong SWI och Hengyang SWI, Hunanprovinsen, Nankang SWI, Yugan SWI och Jiujiang SWI i Jiangxiprovinsen, Wanzhou SWI, och Chongqing CWI, Chongqingprovinsen samt till sist Yuanling, Chenzhou, Shuangpai och DaoXian, Hunanprovinsen.

COLOMBIA. Handläggningstiden på mellan två och ett halvt och tre år ligger kvar. Vi märker en ökad beredskap bland våra familjer att ta emot barn med särskilda behov, och arbetar aktivt för att få fler såda-

na förfrågningar från ICBF. Under året som gått har det kommit två barn från regionerna Bogotá och Antioquia.

INDIEN. I början av oktober hålls en kongress i Indien arrangerad av CARA, den indiska centralmyndigheten för adoptionsfrågor. Efter denna hoppas vi veta mer om de nya riktlinjer för verksamheten som nu är under utarbetande.

Det är inte aktuellt att låta några nya familjer påbörja ansökningar till Indien innan vi vet mer om detta. Under året som gått har det kommit två respektive ett barn från våra samarbetskontakter i Kolkata och från Pune

VIETNAM. Två familjer från väntelistan har fått börja sammanställa sina ansökningar. De hade turordningsdatum 2002-11-22 och 2003-04-30. Ytterligare två familjer från väntelistan kommer troligtvis att få påbörja ansökningar till Vietnam om ett par månader. Under året som gått har det kommit sex barn från provinserna Ho Chi Minh City och Vung Tau.

THAILAND. Årets kvot för DSDW är fylld (gäller för friska barn under fyra år), och Röda Korset kan inte heller ta emot nya ansökningar under resten av det här året. Familjer ställs nu på väntelista inför nästa års kvot. Under året som gått har det kommit sju barn från Thailand, från provinserna Khon kaen, Ciang Mai samt Bangkok.

BARN SÖKER FÖRÄLDRAR. Det finns ett stort intresse bland er blivande adoptivföräldrar för de barn som vi nu relativt ofta får förfrågan om från Kina, men också från Indien och Colombia.

Det är nästan alltid sökande med ansökan i landet som i första hand kommer i fråga för dessa barn. Detta för att barnen inte skall behöva vänta längre än de behöver på föräldrar.

Vi kommer att förändra informationen kring dessa barn framöver och upprätta en intresselista. Intresset för barnen är glädjande nog så stort att vi exempelvis inte längre tror oss behöva visa barnets foto, födelseuppgifter etc för mer än ett fåtal personer. Har ni tankar kring detta så är ni varmt välkomna att höra av er till oss.

Vill ni anmäla ert intresse för att adoptera ett barn med särskilt behov är ni välkomna att höra av er till Loredana Colque, e-post: loredana.colque@ffia.se

ADOPTERA SOM ENSAMSTÄENDE. Vi kan enbart skicka ansökningar från ensamstående till Vietnam och Kolkata i Indien. Kontakten i Kolkata föredrar paransökningar, men vi har möjlighet att skicka ett fåtal ansökningar även från ensamstående. Sedan den 1 maj 2007 tar Kina inte längre emot ansökningar från ensamstående.

NYA TELEFONTIDER PÅ FFIA. Fler sökande än någonsin, men färre genomförda adoptioner och längre handläggningstider i adoptionsvärlden ... Det har för FFIA:s del inneburit att vi dels omorganiserat och dels minskat verksamheten med några medarbetare. Vi kommer att omfördela flera arbetsuppgifter internt. Vår förhoppning och ambition är att dessa förändringarna knappast skall märkas för er del.

Det som i nuläget är märkbart är några timmars minskad telefontid på torsdag eftermiddag. Från och med den 1 oktober har kontoret öppet måndag, onsdag 9.00-16.00 (stängt för lunch 12.00-13.00) samt tisdag, torsdag, fredag 9.00-12.00.

Vid frågor och funderingar över bland annat adoptionsländerna, utlandets krav eller liknande har ni möjlighet till direkt-samtal med handläggare via 031-704 60 90. Ni når oss tisdagar och torsdagar 9.00-12.00 samt onsdagar 13.00-14.30.

När ni påbörjat er utlandsansökan när ni era handläggare via deras respektive direktlinjer tisdag samt torsdag 9.00-12.00. Det går dock bra att ringa vårt växelnummer 031-704 60 80 för mer allmänna frågor, och det finns möjlighet att lämna ett meddelande så kan vi ringa upp. Ni kan också nå oss via e-post. Vår adress är: adoption@ffia.se.

HELENE MOHLIN
INFORMATIONANSVARIG

Bilderna på det här uppslaget är från Vietnam. (FFIA:s arkiv)

Alltid med barnens bästa för ögonen

Vi på FFIA kommer att hela tiden fortsätta att utvecklas och förändras med vår omvärld, skriver FFIA:s verksamhetschef Franz Molnar.

Jag har nu i egenskap av verksamhetschef varit engagerad i FFIA i sju månader, och fått uppleva och bidra till det löpande dagliga arbetet. För mig som tidigare har verkat inom andra arbetsområden så innehåller adoptionsvärlden nya kontaktytor och regelverk som är annorlunda för mig. Jag får stanna upp oftare än vad jag är van vid för att ta mig tid till reflektion.

Vidare innehåller adoptionsvärlden många spännande mänskliga möten och ett arbete som för- enar själ, hjärta och hjärna. Att arbeta för och med människor var en av de främsta anledningarna till att jag en gång i tiden valde att utbilda mig till socionom.

Just därför tycker jag det är så givande att verka inom FFIA med bistånd, medlemsverksamhet och att faktiskt ha förmånen att få vara med och bidra till att hjälpa barn att hitta föräldrar!

Under året har massmedia periodvis informerat om förändrade och oftast försämrade villkor för internationella adoptioner. Många nya förmedlingsorganisationer har tillkommit runt omkring i världen, väntetiden för familjerna blir allt längre, samtidigt som vissa länder i ökad utsträckning själva kan ta hand om sina barn.

Det sistnämnda däremot är någonting vi på FFIA glädjer oss åt, då det ur ett barnperspektiv är en positiv utveckling.

DESSA STORA FÖRÄNDRINGAR I VÅR omvärld påverkar oss alla som är engagerade i adoptionssammanhang, och en stor del av mitt inledande arbete på FFIA har därför bestått av att anpassa FFIA:s organisation efter dessa förändringar.

Vår ordförande Lars-Erik Ek beskrev så träffande dessa förändringar i föregående

de nummer av tidningen Vi Adoptivfamiljer med titeln: "En värld i förändring. Världen förändras och vi med den." För FFIA:s del har denna anpassning konkret inneburit personalnedsänkningar och omfördelningar av det löpande dagliga arbetet.

DET HAR VARIT OMTUMLANDE FÖR ALLA medarbetare att anpassa sig till färre personer, och att skiljas från goda kamrater.

Men det har varit nödvändigt så att vi nu är bättre rustade för den kärva ekonomiska verklighet som främst alla nordiska adoptionsorganisationer står inför.

Förutom införandet av en ny arbetsorganisation här på kontoret så undersöker vi aktivt möjligheten att starta samarbete med nya länder, något vi successivt längre fram gärna kommer att kunna berätta närmare om.

Här närmast kommer vi att se över vår hemsida för att bedöma om den behöver förbättras, så att alla ni medlemmar skall få bästa möjliga service även på nätet.

Med andra ord så kommer vi på FFIA att hela tiden fortsätta att utvecklas och förändras med vår omvärld – alltid med barnens bästa för ögonen!

VÅL MÖTT!
FRANZ MOLNAR
VERKSAMHETSCHEF FFIA

FFIA:s bistandsprojekt Pg 17 04 46 - 9

BISTÅND COLOMBIA
Fadderbarn - studenter
Fredrik Holmén
tel 031-704 60 80

BISTÅND KURUNEGALA
Daghem i Sri Lanka
Marita Åmark
tel 044-12 01 45

BISTÅND KINA
Handikappade barn
Loredana Colque. 031-704 60 80
Britt-Marie Nygren 031-704 60 97

BISTÅND CALCUTTA
Monica Samuelson, 031-704 60 80

BISTÅND ASHA SADAN
Barnhem i Bombay, Indien
Helen Tandemar,
019-33 54 15

BISTÅND AHMEDABAD
Skola och fritidsverksamhet, Indien
Rose-Marie Josefsson,
0370-491 09

NAZARETHS VÄNNER
Småbarnshem i Indien
Gunhild Stahle, 0500-48 51 38

KVINNOHUSET SUDHANTHRA
Madurai, Indien
Britt-Marie Nygren, 031-704 60 97
Maud Zackrisson, 031-28 66 23

BISTÅND PUNE
Barnhem Preetanjali
Carin Kumlin Fremling, 0243-22 84 77
Eva Minton, 040-45 01 85

BISTÅNDSSAMORDNARE FFIA
Britt-Marie Nygren 031-704 60 97

MER OM VÅRA BISTÅNDSPROJEKT:
<http://www.ffia.se/bistand/>

Läs den gripande berättelsen om Rahu! Gå in på www.ffia.se/bistand/ (klicka Pune)

Tillbaka till Bombay

Sandra Öhman, 23 år, från Luleå, adopterades från Indien som treåring. I somras återvände hon som volontär till ett av de två barnhem där hon bodde som liten.

– När jag träffade en nunna som hade skött mig kunde jag nästan inte sluta gråta, säger Sandra.

Sandra Öhman kommer från Bombay. Hon hittades på gatan och bodde först ett år på barnhemmet Asha Sadan och sedan två och ett halv år på barnhemmet St Joseph Home & Nursery.

Vid tre och ett halvt års ålder kom hon till Göteborg tillsammans med en ledsagare och fyra andra barn. Där tog hennes adoptivföräldrar, Berit och Sten Öhman från Luleå, emot henne.

Den 1 juni i år åkte hon till Indien. Hon arbetade med de yngsta barnen – mellan noll och sex år – på Asha Sadan i två månader och besökte St Joseph Home & Nursery.

HON BERÄTTAR MED STORT engagemang om förhållandena på barnhemmen och om vad hon gjorde.

– Jag hade skrivit till barnhemmen och berättat att jag ville komma dit som volontär. Jag fick svar från Asha Sadan och blev hälsad välkommen dit. Från St Joseph fick jag inget svar.

– Min pappa, som jobbar på ett kontorsvaruhus i Luleå, känner en man som äger en pennfabrik i Bombay. Jag fick bo hemma hos honom i två dagar. Han hjälpte mig sedan att hitta ett boende på ett vandrarhem för arbetande kvinnor, säger hon.

Vandrarhemmet låg långt från barnhemmet där Sandra jobbade, men hon träffade en trevlig taxichaufför och gjorde upp med honom att han skulle skjutsa henne varje dag.

– Min chaufför var jättesnäll och jag blev bjuden hem till hans familj och fick äta middag med dem. Han var muslim. Min kontaktperson i Bombay var hindu. Det var spännande att få stifta bekantskap med olika kulturer.

På barnhemmet fick Sandra ansvar för fyra spädbarn, men i praktiken blev barnen över 30.

– Alla 30 barnen på avdelningen fanns ju omkring mig, säger hon.

Hon bytte blöja, matade, tvättade, lek- te, tröstade och följde sjuka barn till sjukhus.

Barnen var föräldralösa eller övergivna av föräldrar som inte kunde ta hand om dem. De hade olika bakgrunder. En av de jobbigaste upplevelserna hade en treårig flicka som övergivits och sedan blivit våldtagen. Sandra fick ansvaret att ta hand om henne lite mer.

– Hon behövde mycket närhet, men det fanns bara 19 skötare på sammanlagt 86 barn på barnhemmet och det var knappast något barn som fick känna av någon närhet.

Kommitten som ansvarade för verksamheten på barnhemmet bad Sandra att vid sidan om det direkta arbetet med barnen också vara observatör och påpeka saker som hon upplevde inte fungerade.

– Jag påpekade en massa saker som jag tyckte skulle göras på ett annat sätt. Barnen blev till exempel ofta sjuka på grund av dålig hygien. Jag hade ett projekt där jag lärde de äldre flickorna att tvätta händerna på de yngre barnen, och jag fick häften om hygien från Röda korset. En annan sak jag påpekade var att barnen fick ligga alldeles för länge med kiss och bajs i blöjan. De hade irriterad hud och skabb. Ytterligare en sak som jag påpekade var att de minsta barnen matades med för stora och vassa skedar som kunde ge dem sår i munnen. Barnen matades också ofta liggande med påföljd att de satte maten i halsen, säger Sandra.

Hon påpekar att många ”ayas”, som barnskötarna kallas, var utbrända och stressade.

– De hade alldeles för bråttom med många uppgifter, på grund av för lite tid, säger hon.

Sandra berättar om hur det kom par till

barnhemmet från alla möjliga länder, men också inhemska par, för att adoptera barn.

Alla tyckte att det var spännande att möta och prata med Sandra som är adoptivbarn. De frågade hur hon hade haft det med sina adoptivföräldrar och sitt nya hemland.

EN SOM MER ÄN NÅGON ANNAN VILLE höra Sandras historia var den nunna som skötte henne som barn, Mary Catherine på St Joseph Home & Nursery.

– Hon var rätt gammal redan när jag bodde på barnhemmet. Nu bodde hon på ett sjukhem i anslutning till St Joseph och jag fick besöka henne där. Hon kom i håg mig. Jag hade inte sett henne på över 20 år och jag kunde nästan inte sluta gråta när jag träffade henne. Hon var som en mamma för mig när jag var liten.

På båda barnhemmen kallade personalen Sandra för ”vårt barn”. Hon kommer inte ihåg något från sitt år på det första barnhemmet. Däremot från det andra.

– Allt var som när jag bodde där. Den stora tavlan med jungfru Maria i en av salarna och sängarna kände jag så väl igen. Jag kände mig jättemamma och kunde verkligen sätta mig in i barnens situation, säger Sandra.

St Joseph Home & Nursery är numera ett dagcenter, där kvinnor lämnar sina barn över dagen för att kunna jobba.

– Jag fick under mitt besök träffa några av kvinnorna när de kom och hämtade sina barn och jag fick träffa nunnor som jobbade där. Nunnorna betyder väldigt mycket för mig.

Hon berättar om de hemlösa på gatorna i Bombay som hon såg varje dag när

Sandra bland barnen på Asha Sadan. Det bästa valet i livet jag någonsin gjort är denna resa, säger hon.

Projekt "Tvätta händerna" infördes av Sandra när hon upptäckte att barnen blev sjuka av för dålig hygien.

Återseende. Sandra och hennes gamla barnskötare, nunnan Mary Catherine.

hon skulle till och från jobbet på barnhemmet. Hon hade lärt sig några indiska fraser för att kunna kommunicera lite med barnen och gick fram till några hemlösa och frågade vad de hette. De trodde knappt att det var sant att någon tilltalade dem, men de frågade i sin tur och lärde sig namnet Sandra.

– De blev så lyckliga över att någon såg dem. Varje gång jag kom förbi dem sedan sken de upp och ropade mitt namn.

Att verkligen se andra människor, helst de som har det svårt, är Sandras livsfilosofi.

Månaderna på barnhemmet i Bombay gav henne en väldigt stark känsla för det indiska folket.

– Jag har sagt till mamma att jag är mer osäker på var mitt hem är nu, än jag var innan jag reste till Bombay, säger Sandra Öhman.

KERSTIN ANTILA

/NORRLÄNSKA SOCIALDEMOKRATEN

Jag ska ta på mig en sari varje fredag ...

Sandra Öhmans sista anteckningar i den resedagbok hon förde på nätet under sin tid i Indien.

Det här blir nog mitt sista inlägg för denna resa om inget annat händer. Det känns så konstigt för jag har så blandade känslor. Ena stunden kan jag se mig här för alltid, och sen en annan stund sakna alla dem jag har hemma i Sverige. Jag tror nog att det är det som håller mig tillbaka. Annars skulle jag ÄRLIGT talat varit redo att ge upp allt för att få leva på det här sättet jag gör nu.

Tiden har gått så fort och mycket beror på mina intensiva dagar. För mig har denna resa inte varit någon semester, och jag skulle aldrig kunna se det som det heller. Jag har jobbat men jag har inte fått något betalt, och jag har gjort det från mitt hjärta Det bästa valet i livet jag någonsin gjort är denna resa, och att jag valt att göra den själv.

Den här resan har fått mig att inse att jag är så mycket starkare än vad jag eller andra människor tror. Ibland funderar jag på hur det hade sett ut om jag hade lyssnat på alla dem som inte trodde på mig, och sa att jag inte skulle klara det.

Jag kommer att sakna känslan när små barn rusar mot mig och vill kramas, eller bara känslan när någon vill hålla min hand eller sitta i min famn.

Rahni, ett av många charmtroll på Asha Sadan, var sjuk igår och har inte ätit så bra. Det visade sig att hon hade massa blåsor på tungan så jag gick till sjuksköterskan och Rahni fick medicin. Hon blev inte alls glad och började gråta. Jag tog henne i mina armar och vi gick ut och satte oss. Vinden kan verkligen göra en lugn och den fick henne att somna i mina armar. Ni anar inte hur mycket jag kommer att sakna den känslan. Usch, tanken att lämna henne när hon inte mår bra gör mig så ledsen. Jag vill inte lämna Indien (Bombay) och alla de underbara människor jag fått träffa, men samtidigt så saknar jag mina vänner, bekanta, familj och alla på mitt jobb.

Jag har förresten lovat alla på Asha Sadan att jag ska ta på mig en sari varje fredag, får se om jag kan hålla det ...

Sandra

Mycket hjärta och mycket drivkraft

Hjärta och drivkraft. Så kan man sammanfatta orsaken till att företaget Baglady i Malmö nått så stora framgångar i smyckebranschen de senaste åren. Produktionen sker i Kina i företagets egen fabrik. En del av vinsten avsätts till bistånd. FFIA:s projekt Happy feet är i höst en av mottagarna. Dessutom får våra adopterade barn och ungdomar nu möjlighet att skicka in förslag till Bagladys designtävling!

Monica Åberg och Sofie Selander är kvinnorna bakom framgångarna med företaget Baglady och två riktigt driftiga tjejer. Med god smak, kontakter och företagssamhet har de byggt upp en säljsuccé, och deras smycken finns idag i 450 butiker runt om i Sverige.

Baglady har egen fabrik för sin smyckeproduktion i Kina med ett trettiotal anställda som de känner ett stort ansvar för.

Istället för att arbeta sex dagar i veckan arbetar de fem hos Baglady, lönen är högre än för annat motsvarande arbete och förhållandena bättre. Effekten har blivit en lång lista med personer som vill arbeta hos dem. De älskar båda Kina och är jättestolta och glada över sina anställda och att de trivs så bra.

På verkstaden i Malmö gör de sina egna prototyper och färgblandningar som de tar med till Kina. Materialen kommer från världens alla hörn och kreativiteten ska räcka till fyra kollektioner om året. Gå gärna in på deras hemsida www.baglady.se

STÖD TILL BISTÅND Cu4u (See you for you). Som en del av Bagladys filosofi produceras också kollektioner där stor del av vinsten avsätts till biståndprojekt. Baglady vill vara delaktiga i att ge framför allt barn i världen bättre förhållanden.

FFIA och Baglady har inlett ett samarbete för att hjälpa åt att förverkliga denna vision.

I höstens kollektion är FFIA:s projekt Healthy Feet mottagare av stöd. Projektet inriktar sig på utveckling av ett center

i Nanning för behandling av barn med klumpfot. Poncetimetoden är ny för Kina och projektet syftar till att sprida denna effektiva behandlingsmetod.

Det kommer förhoppningsvis att innebära att tusentals barn på kinesiska institutioner slipper ett livslångt handikapp helt. Vi hoppas och tror att den långsiktiga effekten innebär att färre barn födda med klumpfot överges över huvud taget. Mer om projektet www.ffia.se/bistand

DESIGNTÄVLING – EN ROLIG CHANS för kreativa adopterade! Våra adoptivbarn får nu möjlighet att skicka in ett förslag till FFIA/Bagladys designtävling.

Tävlingen kommer att gå i tre klasser, klass 1 för barn under 7 år, klass 2 för barn 7-12 år och klass 3 för 13 år och uppåt. De vinnande bidragen kommer att produceras och säljas till Bagladys återförsäljare i hela Sverige som en del i kollektionen Cu4u.

Vinnaren i varje klass får välja ett smycke ur Bagladys kollektion till ett värde av max 499 kr.

Förslagen kan göras antingen som modell eller vara ritad och beskriven.

Förslagen skickas in till FFIA, Box 12027, 402 41 Göteborg. En jury bestående av representanter för både FFIA och Baglady kommer att välja ut vinnarna. Förslagen ska vara hos FFIA senast den 1 december 2007.

BRITT-MARIE NYGREN

Köp ett smycke och stöd samtidigt FFIA Bistånd Kina

Smycket kan beställas på mail till bistand@ffia.se Leverans sker direkt från Baglady tillsammans med faktura. Bilder på smyckena hittar du på www.ffia.se/bistand/smycke.html

Adopterade berättar ... i Göteborg

Så heter ett projekt startat av adopterade med syfte att just berätta. Hur upplever Maria, Veronica, Erik, Peter, Karin med flera hur det är att vara adopterad och hur har det varit att byta hemland?

Projektet är nystartat och tyvärr var gruppen lite sent ute med informationen om informationskvällen. Men det förvånade ändå oss som var där att det inte var fler som tog chansen att lyssna på adopterades erfarenhet och tankar kring adoption i allmänhet, den biologiska mamman, syskonens betydelse, återresor och förstås massor av annat.

Mellan de mer formella panelutfrågningarna, som var i två delar och leddes av Marcus och Erik, fanns det möjlighet att mingla för att ställa ytterligare frågor.

Det var i det stora hela ett mycket välordnat arrangemang som vi hoppas få se fler gånger. Alla bör ta sig tid att gå en sådan kväll, oavsett om man är på gång att adoptera eller har adopterat. Även vi som hört många adopterade berätta om dessa frågor fann kvällen oerhört intressant.

Från FFIA:s sida ser vi över möjligheterna till ett samarrangemang med projektet. Oavsett hur utgången av det blir så kommer vi att informera så snart som möjligt när det kan bli dags för en ny kväll.

Håll ögonen öppna och vem vet, projektiden kanske sprider sig och det blir arrangemang på fler platser i landet.

HELÉNE MOHLIN

Adoption – ett annat sätt att bli förälder på

Sofia French och Astrid Trotzig leder samtal och diskussioner kring adoption. Samtalen utgår från de personliga erfarenheterna och den litteratur som skrivits av vuxna adopterade.

Det kan handla om allt från hur man talar med barnet om adoption, förhåller sig till barnets ursprungsland och biologiska familj, om återresor, till hur man hit-

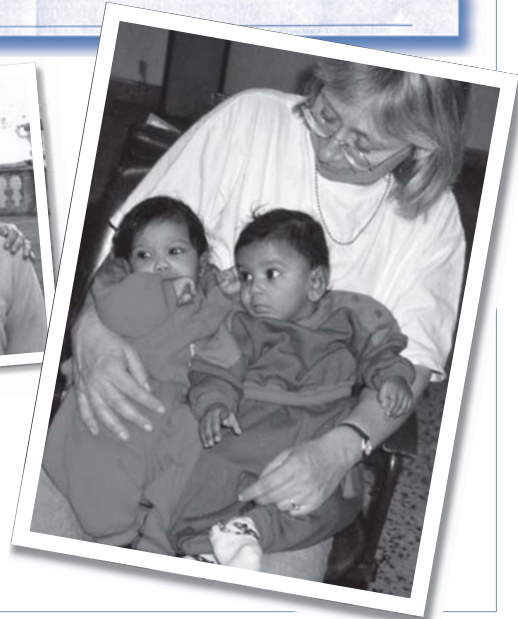
Efter 13 år sågs vi igen

Den 4 december 1994, eskorterade Ing-Marie mig hem till Sverige från Calcutta. Nu i somras skulle Mamma, Pappa och jag åka till Stockholm för att se på min storebror när han var med i en midsommarnatts dröm på Steninge slott. Gissa om vi blev förvånade när vi mötte Ing-Marie där på teatern efter 13 år.

Veronica Arunima Önell
i Bunkeflostrand,

Nu och då. I Steninge i somras och på väg till Sverige i december 1994 med min reskamrat Doyeeta. Det är jag till höger i Ing-Maries knä.

AdoptionsRådgivarna

Gratis telefonrådgivning måndag
9 – 11 och onsdag 18 – 20.
Telefon 08 – 612 71 50

Stödsamtal
Terapi
Utbildning och Konsultation
Psykologintyg

Hemsida:
www.adoptionsradgivarna.se
kristinalindstrand@bredband.net

En sann Bollywoodromans

Supriya och Mikael känner att de är ämnade för varandra. Men så kommer de ju också från samma barnhem i Indien.

När lilla Supriya Melin kom till barnhemmet Asha Sadan i Bombay hade Mikael Forsberg redan lämnat det och fått en familj i Sverige. Något år senare blev även Supriya adopterad hit.

Så småningom kom de att tillhöra samma familjegrupp, men medan Mikael var med på många träffar före 2003 har Supriyas familj deltagit regelbundet först på senare år. En gång – det var 2003 när barnhemsföreståndaren Alka Mhatre var på besök – var de i alla fall på samma familjeträff. Den gången deltog ett rekordstort antal familjer. Supriya lade trots det märke till Mikael i mängden och tänkte ”vilken snygg kille”, men någon kontakt blev det inte. Mikael minns sorgligt nog inte ens att han såg Supriya.

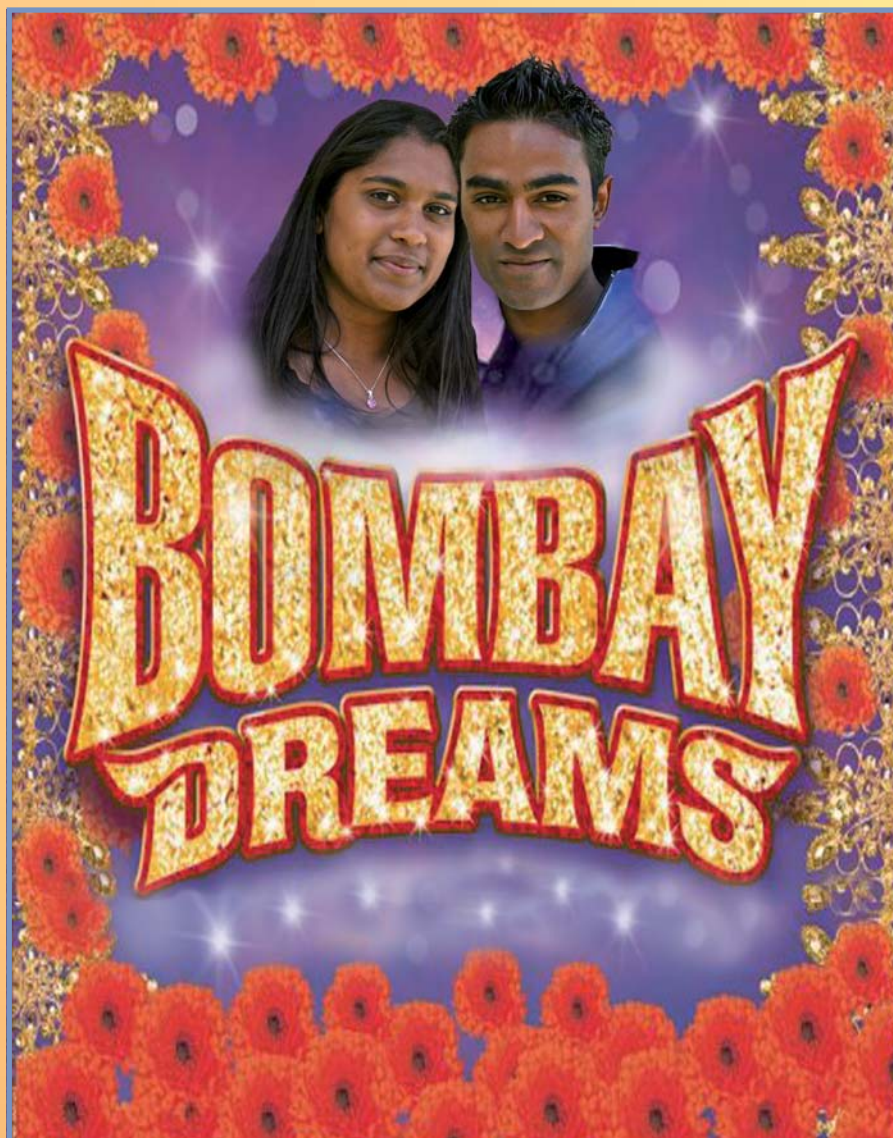
Dock skulle ödet se till att de två möttes till slut. Det skedde inte på en familjeträff, utan det var en gemensam vän från Asha Sadangruppen som tog med sig Mikael på en födelsedagsfest.

Han visste inte riktigt vem han skulle till, men det visade sig vara Supriya som fyllde tjugo - och då sa det klick! Mikael och Supriya tycker att det gott kunde ha skett förr – de var ju ändå ämnade för varandra!

Det är som en saga alltihop, det är de överens om. Men medan Supriya tror att det har stor betydelse för deras relation att de kommer från samma ställe, så säger Mikael att han inte tänker så mycket på det.

– Jag tycker om Supriya för den hon är helt enkelt.

Det är också så att den indiska bakgrunden har betytt mer för Supriya än den gjort för Mikael. Hon har till exempel bytt sitt svenska tilltalsnamn Anna mot sitt ursprungliga indiska. Hon har varit tillbaka till Bombay med sin familj, men det har inte Mikael – ännu. Han säger att han inte tänkt så mycket på Indien förut, men nu börjar han bli mer intresserad.

Bildmontage Robert Schmidt

Har ni skickat brev till Mhatre di-di och berättat om er? Hon kommer nog att bli glad!

Nej, inte än men det blir snart. Mikael och Supriya känner också att de inte vill dröja för länge med att resa till Indien, Mhatre di-di är inte så ung längre och de vill gärna träffa henne.

Men så är det ju det rent praktiska, studierna och pengarna, som lägger hinder i vägen. Supriya pluggar Internationell migration och Etniska relationer i Malmö, hon tänker sig en framtid med invandringspolitik eller jobb utomlands – helst Indien. Mikael har precis börjat en skogs-

teknisk högskoleutbildning utanför Filipstad.

Det är långt avstånd mellan dem, det kommer att bli många telefonsamtal och SMS. De räknar inte med att kunna ses mer än varannan helg under en lång tid framåt. Det blir tufft, men Mikael och Supriya förklarar att de tror starkt på sin relation, och att den kommer att klara det.

Det är som en kärlekssaga i äkta Bollywood-anda, även om Mikael och Supriya inte dansar och springer upp och ned för trappor sjungande för full hals.

Vi kan bara önska lycka till!

ING-MARIE SÖDERBERG

Välkommen hem i Skåne

I slutet av september samlades ett antal familjer i Ålabodarna. I det fina höstvädret kunde vi vara både ute och inne och leka. Alla hade kommit hem under det senaste året. Några hade sina syskon med också. FFIA bjöd på tårta med saft och kaffe till.

Innan vi skildes åt fick de nyligen hemkomna barnen varsin söt nalle som ett minne från FFIA. Syskonen fick varsin liten fingerdocka att leka med. Vi hade en trevlig eftermiddag tillsammans och hoppas att en del nya kontakter skapades. Vi tackar Eva Amlon med familj som ställde upp på att vara värdar.

HELENE PERSSON

FFIA:S MEDLEMSVERKSAMHET I SKÅNE

Från galgar till garderober

Jamaprodukter är företaget som målar upp barnmöbler och inredning på beställning. Vi målar gärna namn från andra språk på våra produkter! Och vi målar smått som stort! Från galge till garderober... Ett julklappstips kanske?

Välkommen in på vår hemsida www.jamaprodukter.se. Där ser du fler av våra produkter och hur du kan beställa dem.

Familjen Nordling från Höganäs var med på Välkommen hem-träffen. Foto Sarah Bernshed/Lokaltidningen Landskrona

Alla ska komma på familjeträffen

Kort intervju med Pradeep Buch, 11 år, från Göteborg, på begäran av honom själv:

Har det varit roligt på årets familjeträff här i Borghamn?

– Ja, men jag saknar några, Jonas som brukar spela piano och Tove.

Pradeep vill att alla ska vara med, han blir bekymrad när det är någon som fattas. Familjeträffarna betyder oerhört mycket för honom och hans lillasyster.

– Men annars har allt varit bra, förklarar Pradeep. Vi var ute och gick runt på bryggorna. Sedan så tävlade vi med bollar och hinkar, det var kul.

– Och så kom jag tvåa på frågepromenaden, tillägger han stolt.

Pradeep kommer naturligtvis att vara med på nästa familjeträff. Och då hoppas han att alla ska komma!

När några för oss obekanta personer kommer fram och frågar om vi kan rekommendera vandrarhemmet för ett familjeläger brister Pradeep ut i en lovsång som ingen PR-byrå hade kunnat överträffa.

Fast mest av allt kanske det ändå handlar om vilka man är tillsammans med ...

IMS

Lova att vi ses nästa år! säger Pradeep när han avskedskramar Caroline.

ÅTERTRÄFF I YXNERUM för familjerna som åkte till Anhui (Hefei) och Shanghai tillsammans i oktober -03. Anna N, Alice, Filippa, Julia, Anna R, Linn, Linnéa och Hanna.

TACK FÖR EN VÄLDIGT TREVLIG HELG!
JONAS, LENA OCH JULIA RAGELL

Nu lever vi på minnena

Nu är denna sommar över och vi får leva på de roliga minnen sommaren givit.

Vi har två goa tjejer på sex och tio år och har varit på två trevliga, roliga familjeträffar.

Helgen före midsommar träffade vi vår stora flickas grupp. Flickorna är ifrån Anhui-provinsen. I år var det Göteborgsfamiljens tur att ordna träff och det blev på Kärralunds camping, Liseberg.

Vi bodde på vandrarhemsdelen och hyrde, för säkerhets skull, också en lokal att vara i på kvällarna, om det skulle regna, och det gjorde det ju.

Lördagen var det heldagsutflykt till Älvsborgs fästning med teater och picknick och inget regn. En liten sight-seeing i stan hann vi med på tillbakavägen till camping. En mycket lyckad dag.

Tjejerna börjar bli stora och klarar sig själva. Småsyskonen hänger med så gott de kan. Föräldrarna trivs tillsammans och byter tankar och erfarenheter som rör barnen. Denna helgen ligger fast i vår almanacka från år till år och det trivs vi med. Vi var nio familjer som åkte och vi går laget runt med att ordna träffarna.

TRÄFF NR TVÅ HADE vi i början av augusti. Då åkte vi till underbart vackra Visingsö. Vi hade väldigt tur med vädret och kunde göra det man bara "måste" göra när man besöker Visingsö, åka remmalag bland annat.

Vi bodde i stugor och hade bokat in alla måltider i den gamla folkhögskolans matsal. Det är bekvämt och skönt att ha måltiderna inkluderade, så har vi mer tid att umgås.

Det finns mycket att se på här och barnen springer fritt på stora gräsytor och vi behöver inte vara rädda för trafik och annat farligt.

Vi var åtta familjer som reste och sju familjer som träffas och våra tjejer kommer ifrån Jiangxi-provinsen. Vi går också laget runt med att ordna träffar. Det är kul att få chansen att se olika delar av Sverige på detta sätt. En eloge måste vi ge till en av våra familjer som bor i Belgien och kommer med varje år ändå. Vår familj tycker att vi haft tur som har två så sammansvetsade grupper att umgås med. Det är viktigt för både barnen och oss.

PIA ERNLO
AGNESBERG

Medlemsnytt

En levande förening

Att vi i vår förening har en levande medlemsverksamhet bygger till stor del på att medlemmarna visar intresse och engagemang.

För att vi inom FFIA skall kunna bibehålla och även utöka vår medlemsverksamhet måste alla som är medlemmar hjälpas åt. FFIA:s medlemsverksamhet bedrivs, till skillnad mot den professionellt skötta adoptionsverksamheten, ideellt av medlemmarna.

På FFIA:s kontor finns en person som hjälper till och som fungerar som samordnare när det gäller medlemsaktiviteterna. Med andra ord; Vår förening blir inte mer aktiv än vad medlemmarna gör den till!

I Stockholm, Göteborg, Skåne och Jönköping har vi redan grupper som på ideell basis lägger ned mycket av sin fritid på att engagera sig i planering och genomförande av medlemsaktiviteter.

Det kan vara Välkommen hem-träffar, Julfester, Familjeutflykter, Tematräffar för att ta några exempel. Andra av våra aktiva medlemmar planerar och driver också våra "Att möta sitt barn"-kurser.

På senare tid har det vid några tillfällen varit väldigt få personer som anmält intresse eller deltagit i träffar, ja, till och med så få att det inte varit meningsfullt att genomföra dem. Vi har helt enkelt fått ställa in!

Det har känts mycket sorgligt med tanke på all tid och engagemang med planering och genomförande av aktiviteter som våra aktiva medlemmar lagt ner.

Beror det på att det är "fel" aktiviteter vi erbjuder våra medlemmar? Jag vill därför ställa frågan till er medlemmar: Vilken typ av aktiviteter vill ni ha?

Att ställa sådana öppna frågor känns samtidigt väldigt motsägelsefullt då jag ofta kontaktas av medlemmar som frågar varför den eller den aktiviteten/kursen inte genomförs i en specifik del av landet.

Vid dessa tillfällen beror det helt enkelt på att vi inte har aktivt arbetande medlemmar i den delen av landet. FFIA har en

önskan att kunna erbjuda alla medlemmar, varhelst i landet man bor, någon form av medlemsverksamhet. För att det ska kunna genomföras behöver vi flera medlemmar som vill vara med och arbeta aktivt.

Kontakta mig om du vill var med i någon av de redan etablerade grupperna eller om du vill försöka komma i kontakt med någon i din region av landet som kanske liksom du är intresserad av att aktivera sig inom FFIA:s medlemsverksamhet.

Sammanfattningsvis; Hör av er till mig med idéer och uppslag till medlemsaktiviteter.

Kontakta mig om du vill var med och arbeta för att FFIA ska få en bättre och mer levande medlemsverksamhet i flera delar av vårt land! Vår förening blir vad vi gör den till.

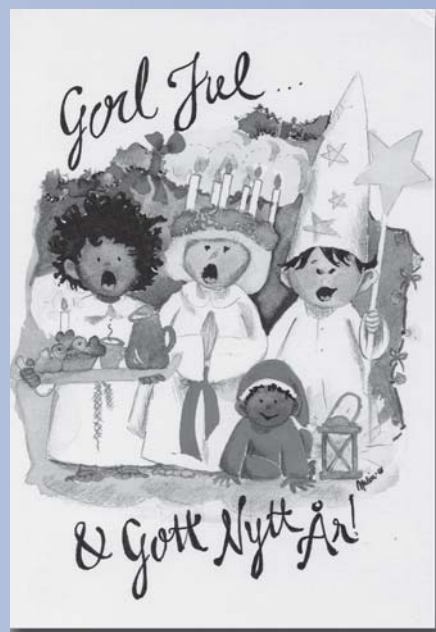
Var med och ordna FFIA:s Julfest i Stockholm

Traditionsenligt har FFIA-familjer under många år dansat ut julen tillsammans i januari. Under åren som gått har många av våra medlemmar hjälpt till att göra det möjligt.

I Stockholm har FFIA en grupp medlemmar som tillsammans aktivt arbetar med medlemsaktiviteter. Gruppen behöver nu hjälp med att finna några personer som kan hjälpa till med Julfesten!

Är du intresserad av att vara med och hjälpa till? Vi skall väl inte låta en mångårig tradition gå i graven?

Hör av dig till Kaisa Hammar på FFIA:s kontor; tel. 031-704 60 93 eller kaisa.hammar@ffia.se

Köp FFIA:s julkort

Genom att köpa julkorten stöder du FFIA Bistånd. Information om biståndsprojekt kan du finna på www.ffia.se

Julkorten, som är i fyrfärg, är 13x19 cm och säljs i buntar om 12 stycken. Priset är 70 kr/bunt inklusive porto. Två buntar, betala 130 kr. Tre buntar, betala 180 kr. Fyra buntar, betala 240 kr, fem buntar, betala 300 kr.

Du beställer julkorten genom att betala in beloppet på FFIA:s biståndskonto plusgiro 170446-9. Bekräfta gärna via mail till adoption@ffia.se. Kom ihåg att uppge antal buntar, namn och adress.

På gång inom medlemsverksamheten

Ta för vana att då och då titta in på vår hemsida, www.ffia.se/medlem, "På gång-Kalender".

Där kan du läsa om FFIA:s medlemsaktiviteter, få tips om tv-program och andra adoptionsaktiviteter.

KaISA HAMMAR

kaisa.hammar@ffia.se

TEL. 031-704 60 93

*** Familjesidan ***

HÄR ÄR VI PÅ KINATRÄFF i Astrid Lindgrens värld i Vimmerby i september 2006. På trappan sitter Clara, Fanny, Sandra och Alice. De kom från Guanzhou i juli 2001. Tips till alla familjegrupper: Det här var ett trevligt ställe att ha träff på.

BIRGITTA BERGLUND
GÖTEBORG

SÖNDAGEN DEN 2 SEPTEMBER träffades vi i Vattenledningsparken, Jönköping. Detta var ett första försök till en lokal träff i FFIA:s regi.

Tidigare har våra träffar arrangerats i samarbete med AC. Nu kände vi att det var dags att göra något på egen hand. På programmet stod tipspromenad och korvgrillning. Trots att uppslutningen inte var så stor denna första gång kommer vi att försöka igen. Välkomna då alla ni som bor i Jönköpingsstrakten!

ANN-MALIN, LISBETH OCH GUNILLA

AKTIVA I FFIA:S MEDLEMSVERKSAMHET I JÖNKÖPING

ETT SEMESTERFOTO från Mellbystrand. Daga och hennes storsyster Thea kommer båda från Guangdong, Kina. ▲

FAMILJEN DELIN
HÖRBY

I SOMRAS TRÄFFADES VI för tredje gången sedan vi hämtade våra fantastiska flickor i Chongqing i juli 2004. Dessa sju underbart snacksaliga fyraåringar och deras syskon hade en härlig helg tillsammans på Österlen, och vi är alla överens om att vi har haft en ofantlig tur att ha lärt känna detta glada gäng.

BEATRICE LIND KARLSSON

Vill ni ha pappersbilder i retur skicka med ett frankerat och adresserat kuvert. Observera att digitala bilder bör vara högupplösta för att bli bra i tryck. Ställ in kameran på högsta kvalitet.